

Souhrn

Cíl

Hlavním cílem disertační práce je vyhodnotit vlastní soubor pacientů a pomocí analýzy sledovaných parametrů potvrdit efektivitu a možnosti místního lalokového posunu v řešení defektů vzniklých po excizích bazaliomů víček a periorbitální krajiny. Konkrétně v případě defektů, u kterých není možné pro rozsah použít prostou suturu rány. Cílem bylo porovnat výsledky operačních postupů provedených buď metodou místní otočné lalokové plastiky, nebo volné plastiky.

Soubor a metodika

Soubor tvořilo **133 pacientů** s bazaliomem, který si vyžádal krytí defektu lalokovou plastikou. Ve **108** případech byl použit místní otočný lalok do defektu a ve **25** případech přenos tkáně do defektu volnou plastikou. Ve skupině otočných laloků byla v 6 případech transplantována současně i část tarzální ploténky chrupavkou z ušního boltce a u 2 pacientů byl použit operační postup multilalokových přesunů. Doba sledování u obou skupin byla 2 roky.

Výsledky

Procento recidiv do 2 let u excize s 2mm bezpečnostním lemem bylo 5,3%. Pacienti s recidivou mají významně větší plochu excize ($p = 0,01$) i laloku ($p = 0,004$). Recidivy jsou statisticky významně častější u infiltrujícího 22,2% a bazoskvamozního 33,3% typu ($p=0,01$). Pacienti s bazaliomem vnitřního koutku jsou významně starší než pacienti s bazaliomem zevního koutku ($p < 0,001$) a periokulárně ($p = 0,02$). Z dotazníků je patrné, že naprostá většina pacientů byla s kosmetickým výsledkem obou operačních metod po 2 letech spokojena. Přesto esteticky příznivější se jeví použití otočného laloku.

Závěr

Na základě našich klinických zkušeností jsou oba použité operační postupy bezpečné a schopné účinně zakrýt defekt po excizi tumoru. Lem excize tumoru 2mm do zdravé tkáně potvrdil počtem recidiv svou relativní bezpečnost.